

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010100
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1516010100.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci obžalovaného Y. V., stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a iné, v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/19/2016 zo dňa 25.8.2017, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 25.7.2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému Y. V..

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Y. V., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F., W. XX, t. č. vo výkone väzby v inej trestnej veci,

u k l a d á :

Ohľadom skutku v bode 1

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému Y. V. vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 zo dňa 17.3.2014.

Ohľadom skutkov v bodoch 2, 3, 4 a 9

Podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 3 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona sa zrušujú výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a celý výrok o treste, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, uložené obžalovanému Y. V. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015 zo dňa 3.11.2015.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému Y. V. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016 zo dňa 3.7.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/19/2016 zo dňa 25.8.2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/19/2016-731 zo dňa 30.1.2018 bol obžalovaný Y. V. v spoločnom konaní s obžalovaným M.X. (podľa znenia rozsudku ako bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní) uznaný vinným zo spáchania v bode 1 prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“), v bode 2 prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a v bodoch 3, 4 a 9 pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr.zák. na skutkovom základe, že

1. Y. V. v čase asi o 00.40 hod. dňa 23.02.2014 v F. na V. ulici bol kontrolovaný ako člen osádky zastaveného motorového vozidla hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ v Bratislave, ktorá plnila úlohy vyplývajúce zo zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ktorá spozorovala MV zn. U. I., zelenej farby, EČ: BA-XXXGF, kde vodič vychádzal z areálu bývalej Y., pričom pri odbočovaní nedal znamenie o zmene smeru jazdy a z tohto dôvodu bolo následne vozidlo zastavené na F. ulici smerom na diaľnicu D2, vo vozidle sa nachádzal vodič M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. č. XX, F., na mieste spolujazdca sedel Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. XX, F. a na zadnom sedadle sedel T. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., pričom Y. V. ako videl k vozidlu prichádzať hliadku PZ, odložil na podlahu vozidla vedľa sedadla spolujazdca v oblasti dverí jeden kus papierovej skladačky s obsahom bielej kryštalickej látky - pervitínu, počas vykonávanej kontroly hliadka z vozidla zacítila značný zápach marihuany a pri vizuálnej kontrole interiéru vozidla po zasvietení baterkou do priestoru otvoreného popolníka hliadka uvidela plastové žlté kinder vajíčko, v ktorom sa nachádzal tzv. „šulec“ so zbytkami neznámej zelenej sušenej rastliny a po zasvietení baterkou vedľa sedadla spolujazdca hliadka uvidela 1 ks bielej skladačky s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, ku ktorým sa osoby nachádzajúce sa v motorovom vozidle vyjadrili, že nevedia odkiaľ sa nabrali tieto veci vo vozidle, ale že sú užívateľmi omamných látok; nakoľko vzniklo podozrenie z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, boli osoby M. Y., Y. V. a T. I. v čase o 00.50 hod. obmedzení na osobnej slobode, na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry v Bratislave V v zmysle ustanovenia § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola vykonaná prehliadka iných priestorov - motorového vozidla zn. U. I., zelenej farby, EČ: BA-XXXGF, pri ktorej boli zaistené jedna biela papierová skladačka s obsahom bielej kryštalickej látky z priestoru pri sedadle spolujazdca pri dverách spolujazdca (stopa. č. 1), čierna plastová tuba od filmu a žltý obal z kinder vajíčka, zadržaným osobám boli kriminalistickým technikom odobraté stery z rúk, kde zaistené stopy i stery boli zaslané ku kriminalisticko-expertíznemu skúmaniu na odbor kriminalistiky v odvetviach kriminalistická daktyloskopia, kriminalistická biológia a kriminalistická chémia, kde bol vypracovaný znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2014/3154, pričom skúmaním bolo zistené, že stopa č. 1 - papierová skladačka obsahuje biely kryštalický materiál s hmotnosťou 54 mg obsahujúci účinnú látku metamfetamín v množstve väčšom ako 10 mg účinnej látky, čo je považované za jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, kde metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, taktiež v steroch z rúk M. Y., T. I. a Y. V. bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu,

2. Y. V. v čase o 11.20 hod. dňa 30.01.2015 v F. na X. ulici č. 18 v priestoroch OC E. prevzal od osoby R. V. náramkové hodinky, striebornej farby značky C., identifikačné číslo V so strieborným kovovým náramkom ako podiel z krádeže, ktoré si vložil do vaku svojich nohavíc, pričom vedel, že boli získané trestným činom, ktorého sa dopustil obvinený R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., Y. N. č. XXX a to tak, že v čase od 11.14 hod. do 11.20 hod. dňa 30.01. 2015 v F. na X. ulici č. XX v OC E. v predajni C., odcudzil, náramkové hodinky, striebornej farby značky C., identifikačné číslo V so strieborným kovovým náramkom a náramkové hodinky čiernej farby značky C., identifikačné číslo N s čiernym plastovým náramkom, čím poškodenej spoločnosti N. L., s. r. o. so sídlom F. F., R. V. 9, K.: XX XXX XXX, tak spôsobil škodu krádežou vo výške 54,98,-€,

3. Y. V. spoločne s obvineným K. Q., v čase asi 18.47 hod. dňa 22.03.2015 v F. na X. ceste v OC E. z predajne W. situovanej na druhom poschodí po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločným

konaním odcudzili bez použitia násilia vystavený 1 ks mobilný telefón zn. L. J. E farba biela, K.:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, 1 ks mobilný zn. L. J. L farba biela, (funkčná maketa) bez K. a to tak, že Y. V. vypol vypínačom elektronické zabezpečenie nachádzajúce sa v strede vo vnútri výstavného stola a následne odstránil elektronické zabezpečenie zo spodnej časti mobilného telefónu L. J. E farba biela, K.:XXXXXX/XX/XXXXXX/X, a K. Q. odstránil elektronické zabezpečenie zo spodnej časti mobilného telefónu (funkčnej makety) zn. L. J. L farba biela, bez K., pričom na výstavnom pulte zostalo toto zabezpečenie s podstavcom a následne si uvedené mobilné telefóny vložili do vrečka nohavíc a odišli s nimi z predajne preč, uvedeným konaním vznikla poškodenej spoločnosti W. a.s., F., M. č. XX škoda krádežou vo výške 504,- €,

4. Y. V. a M. U. a v presne nezistenom čase v dobe od 08.00 hod dňa 30.04.2015 do 12.00 hod dňa 03.05.2015, v F., na C. ceste č. XX, v podzemnej garáži, kombinačkami prekonali zámky na bicykloch a následne zo stojana na bicykle odcudzili tam nachádzajúce sa dva bicykle konkrétne bicykel zn. GT E. 1.0, strieborno čiernej farby, nezn. výrobného čísla, zakúpený v apríli 2012, s predným a zadným led svetlom, s kotúčovými brzdami a kapsičkou na opravu defektu s náhradnou dušou vzadu a bicykel zn. M. XXXX E., žltá striebornej farby, nezn. výrobného čísla, s gelovým sedadlom zakúpený pred 12 rokmi, s predným a zadným led svetlom a kapsičkou vzadu, čím tak poškodenej Y. L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. cesta č. XX spôsobili škodu krádežou vo výške 650,-€, Y. V. sa takéhoto konania dopustil napriek tomu, že dňa 01.10.2014 v F., na U. ulici, v predajni N. odcudzil rôzny tovar, za čo mu bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Nové Mesto - východ uložená bloková pokuta vo výške 20,-€ nezaplatená na mieste, číslo bloku AB XXXXXX, zo spáchania priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorá nebola uhradená,

9. Y. V. dňa 04.04.2015 v čase od 15.20 hod. do 15.24 hod. v F. v OC F. Y., N. XXXX v predajni L. spoločne s ďalšou nestotožnenou osobou odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. L. J. W. XGM-NXXXXF, farby frost white, K.:XXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 699,- € ku škode pošk. spoločnosti X. expert, s.r.o. so sídlom H. L., J. cesta XXXX/XX, K.:XXXXXXXX a to tým spôsobom, že Y. V. deaktivoval alarm a odpojil kábel, ktorý zabezpečoval predmetný telefón vystavený na predajnom pulte, pričom ďalšia nestotožnená osoba ho počas uvedeného kryla a dávala pozor, následne spoločne vyšli z predajne bez zaplatenia uvedeného telefónu, a tohto konania sa Y. V. dopustil napriek tomu, že mu bola dňa 01.10.2014 príslušníkmi OO PZ Nové Mesto - východ v priestupkovom konaní pod č. E uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 20,-€ za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z.z. spáchaný drobnou krádežou tovaru v predajni N. v F. na U. ul.

Za to prvostupňovým súdom obžalovanému Y. V.

- ohľadom skutku v bode 1 bolo podľa § 44 Tr.zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 zo dňa 17.3.2014,

- ohľadom skutkov v bodoch 2, 3, 4 a 9 bol podľa § 231 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 2 Tr.zák. uložený úhrnný, súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. bol zrušený výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015 zo dňa 3.11.2015, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prvostupňový súd tiež rozhodol, že obžalovaný Y. V. má podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) nahradiť škodu poškodeným N. L. s.r.o. v sume 54,98 eur, NAY a.s. v sume 504 eur (spoločne a nerozdielne s K. Q.) a Y. L. I. v sume 650 eur (spoločne a nerozdielne s M. U.). Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený X. expert s.r.o. odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

T. súd zároveň rozhodol, že podľa § 285 písm. c) Tr.por. sa obžalovaný Y. V. z dôvodu, že nebolo odkázané, že spáchal skutok, oslobodzuje spod bodu 5 obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 2Pv 160/2014 zo dňa 23.2.2016 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom, podľa ktorého Y. V. a M. U. a v čase od 20:20 hod dňa 12.06.2015 do 06:20 hod dňa 13.06.2015 v F., na S. ulici č. XX, otvorili pootvorené plastové okno na pivničných priestoroch bytovky, následne M. U. vošiel do pivnice v ktorej sa zmocnil voľne položeného bicykla zn. Y. Y. XX-V, čiernobielej farby, v.č. WC-E ktorý následne podal cez otvorené okno Y. V., ďalej

sa zmocnil tam voľne odloženého bicykla značky Y. Y. Y. S. XXXX-D, striebornej farby neznámeho výrobného čísla, ktorý rovnako podal cez otvorené okno Y. V. a potom spoločne s bicyklami odišli na neznáme miesto, čím tak spôsobili poškodenému U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. ul. XX, F., škodu krádežou vo výške 300,- € a poškodenému M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. ul. XX, F., škodu krádežou vo výške 1.414,68 €.

Proti uvedenému rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podal odvolanie obžalovaný Y. V. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 5.9.2017, ktoré zdôvodnil samotný obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 21.11.2017, ako aj prostredníctvom vtedajšieho obhajcu JUDr. Y. Z. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 12.9.2017. Odvolateľ v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie smeruje proti výške uloženého trestu odňatia slobody a proti zmene právnej kvalifikácie v bode 4 obžaloby, nakoľko skutok nespáchal závažnejším spôsobom a ani vlámaním a nemá byť skutok kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr.zák. (odvolací súd uvádza, že táto časť odvolania je irelevantná, keďže k žiadnej takej zmene právnej kvalifikácie u obžalovaného v napadnutom rozsudku nedošlo a napokon aj na verejnom zasadnutí obhajca v konečnom návrhu uviedol, že táto časť podaného odvolania je bezpredmetná). Odvolateľ ďalej uviedol, že súd mu nesprávne určil poľahčujúce okolnosti a mali mu byť okrem priznania a oľutovania trestnej činnosti určené aj tie, že napomáhal OČTK, nakoľko uľahčil prokurátorovi dokazovanie a že spáchal trestný čin ako osoba vo veku blízko mladistvému. Tým bol súdom nesprávne vyhodnotený aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, z ktorého nesprávne vychádzal pri určovaní výšky trestu. Súd nevzal do úvahy, že odvolateľ vykonáva trest odňatia slobody v dĺžke 30 mesiacov a k tomu trestu mu bol uložený trest na hornej hranici trestu odňatia slobody, ktorý je celkovo v dĺžke 6 rokov, čo je v nepomere ku spáchaným skutkom, k účelu ochrany spoločnosti a k pomerom odvolateľa. Napokon odvolateľ namietol aj uložený stupeň stráženia ohľadom výkonu trestu. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozsudkom obžalovanému uložil trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 1.6.2018.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu určené na 2.8.2018 muselo byť odročené z dôvodu, že obžalovaný podal návrh na odňatie a prikázanie veci. Verejné zasadnutie odvolacieho súdu určené na 4.10.2018 sa neuskutočnilo z dôvodu nahlásenia bomby v Justičnom paláci. Verejné zasadnutia odvolacieho súdu určené na 6.12.2018 sa neuskutočnilo z dôvodu, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike a výslovne žiadal byť prítomný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s tým, že požiadal o určenie nového termínu až po jeho prepustení z výkonu trestu. Verejné zasadnutie odvolacieho súdu určené na 13.6.2019 bolo odročené z dôvodu, že obžalovaný, ktorý bol vo výkone väzby, si zvolil obhajcu, ktorý nebol oboznámený so spisom.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 25.7.2019 bolo doplnené dokazovanie prečítaním odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 3.6.2019, zo spisu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016 rozsudku zo dňa 3.7.2018 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/87/2018 zo dňa 30.5.2019, rozhodnutia Krajského súdu Eisenstadt sp.zn. 50Hv 19/18d a Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp.zn. 143 Hv 83/14w (č.l. 862-870, 874-889) a vyjadrenia Národnej ústredne Interpol zo dňa 15.4.2019 (č.l. 927).

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že vzhľadom na dnes oboznámený spis Okresného súdu Bratislava III, kde došlo k ďalšiemu rozhodnutiu ohľadom obžalovaného, necháva rozhodnutie odvolacieho súdu na jeho úvahu.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania obžalovaného s tým, že tie časti odvolania, ktoré boli oboznámené ohľadom toho, že mal spáchať krádež závažnejším spôsobom konania, sú bezpredmetné. Obžalovanému navrhuje uložiť miernejší trest s tým, že poukázal, že terajšia partnerka obžalovaného vplýva na neho z toho pohľadu, aby v jeho správaní nedochádzalo k protiprávnemu konaniu a aby viedol riadny život a verí, že takýto posun u neho bude.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa chce ospravedlniť za generálnu námietku zaujatosti, ktorú podal v tejto veci, spáchanie trestnej činnosti ľutuje a žiada zohľadniť, že

riadne vykonal trest, ktorý mu bol uložený v Rakúsku. Obžalovaný požiadal, aby mu bol uložený čo najmiernejší trest.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190701>> sa použijú primerane.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce,

ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190701>> alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190701>>, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 48 ods. 2 Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 231 ods. 1 Tr.zák. kto nadobudne, drží, užíva, ukryje, na seba alebo iného prevedie, prenajme alebo prijme ako záloh

a) vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, alebo
b) to, čo za takú vec bolo zadovážené,
potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 20 Tr.zák. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. musel preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného iba proti výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne rozoberať tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, a to ohľadom namietania neprimeranosti uloženého trestu a zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, jeho vtedajšiemu obhajcovi a poškodeným bola riadne doručovaná obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Y. V. po príslušnom poučení vyhlásil k bodom 1 až 4 obžaloby podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania týchto skutkov (za čiastkový útok uvedený v bode 9 napadnutého rozsudku bol obžalovaný pôvodne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 3T/130/2015-126 zo dňa 3.11.2015, právoplatným dňa 15.12.2015). Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného o jeho vine a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie týchto skutkov sa nevykoná a vykoná sa iba dokazovanie ohľadom výrokov o treste a náhrade škody. Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie ohľadom skutku v bode 5 obžaloby, ku ktorému obžalovaný vyhlásil, že je nevinný a k výrokom o treste a náhrade škody. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd rozhodol v prípade obžalovaného Y. V. o podanej obžalobe spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

K výrokom o vine a náhrade škody odvolací súd uvádza, že tieto neboli napadnuté podaným odvolaním, a preto nie je dôvod, aby sa odvolací súd k nim v tomto rozhodnutí bližšie vyjadroval vzhľadom na už uvedený obmedzený revízný princíp (§ 317 ods. 1 Tr.por.).

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti. Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a v prípade spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 až 5 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestné činy nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák., podielníctva podľa § 231 ods. 1 Tr.zák. a krádeže podľa § 212 ods. 1 resp. § 212 ods. 2 Tr.zák. sú úmyselnými trestnými činmi, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 171 ods. 1 Tr.zák. a v § 231 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 3 roky a § 212 ods. 1 Tr.zák. a v § 212 ods. 2 Tr.zák. je 0 až 2 roky), t. j. ide o prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedených trestných činov zákonodarca ustanovil s poukazom na § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody, ale môže uložiť iný druh trestu.

Prvostupňový súd ohľadom skutku v bode 1 napadnutého rozsudku u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu a v prípade skutkov uvedených v bodoch 2, 3, 4 a 9 uložil obžalovanému úhrnný, súhrnný a spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri použití § 231 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 42 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák. a zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr.zák. a dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr.zák., pričom bol podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. zrušený výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a celý výrok o treste,

ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015 zo dňa 3.11.2015.

Odvolačný súd musí konštatovať, že pri takto uloženom treste obžalovanému došlo zo strany prvostupňového súdu napadnutým rozsudkom jednak k porušeniu ustanovenia Trestného zákona, jednak je uložený trest neprimeraný, čo zakladalo dôvody zrušenia rozsudku prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por.

V prvom rade treba uviesť, že prvostupňový súd v súlade s Trestným zákonom vecne správne obžalovanému ukladal dva tresty, jeden ohľadom skutku v bode 1 napadnutého rozsudku a druhý ohľadom zvyšnej trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný uznaný vinným. Uvedené vyplýva z toho, že obžalovaný spáchal skutok v bode 1 napadnutého rozsudku pred tým, ako bol vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, k čomu došlo dňa 17.3.2014. Skutky v bodoch 2, 3, 4 a 9 boli spáchané až po tomto dátume, preto za ich spáchanie bol ukladaný trest osobitne.

Ohľadom skutku v bode 1 napadnutého rozsudku prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 zo dňa 17.3.2014, právoplatným dňa 17.3.2014, ktorým bol obžalovanému uložený pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr.zák. pôvodne podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky, pričom uznesením Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 zo dňa 6.7.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Tos/68/2016 zo dňa 28.7.2016, právoplatným dňa 28.7.2016, bolo rozhodnuté o neosvedčení obžalovaného s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky sa vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ohľadom tohto odsúdenia prvostupňový súd považoval trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný, čo vzhľadom na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v § 171 ods. 1 Tr.zák. (0 až 3 roky) a skutočnosť, že skutok bol v prejednávanej veci spáchaný ešte dňa 23.2.2014 a išlo o neoprávnené prechovávanie jednej dávky metamfetamínu možno považovať za rozhodnutie zákonné, pričom ohľadom výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu nebol odvolací súd oprávnený ani urobiť iné rozhodnutie (muselo by byť priaznivejšie) vzhľadom na to, že odvolanie podal iba obžalovaný a v takom prípade podľa § 322 ods. 3 Tr.por. nie je možné zmeniť rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius). Preto tento výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu ohľadom skutku v bode 1 napadnutého rozsudku odvolací súd prevzal aj do tohto svojho rozhodnutia.

Dôvody zrušenia napadnutého rozsudku prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por. sa týkali výroku o treste ohľadom skutkov v bodoch 2, 3, 4 a 9 napadnutého rozsudku a ďalej uvedené zistenia odvolacieho súdu sa týkajú práve tejto časti napadnutého rozsudku. Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil

- poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák., teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti a úprimne ju oľutoval, keďže obžalovaný k obžalobe v prípade dotknutých skutkov vyhlásil, že je vinný a v konaní aj oľutoval svoje konanie,

- priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr.zák. (spáchal viac trestných činov) a § 37 písm. m) Tr.zák. (bol už za trestný čin odsúdený), keďže obžalovaný spáchal viac ako jeden trestný čin a pred spáchaním dotknutej trestnej činnosti bol odsúdený vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014, ako aj Krajským súdom pre trestné veci Viedeň sp.zn. 143 HV 83/2014w zo dňa 2.7.2014, právoplatným toho istého dňa, pre trestný čin krádeže za účelom zárobku podľa § 127, § 130 a § 15 rakúskeho Trestného zákona a iné na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že časť uloženého trestu vo výmere 7 mesiacov bola podmienenčne odložená na skúšobnú dobu 3 roky.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že mu mali byť priznané aj poľahčujúce okolnosti, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvého a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čím malo dôjsť aj k úprave pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, tak odvolací súd sa s týmito odvolacími námietkami nestotožnil a považoval ich za nedôvodné.

Obžalovaný síce spáchal skutky vo veku necelých 19 rokov (čo formálne napĺňa podmienku osoby blízkej veku mladistvého, ktorou sa podľa § 127 ods. 2 Tr.zák. rozumie osoba vo veku 18 - 21 rokov), ale Trestný zákon v dotknutom ustanovení § 36 písm. d) zároveň požaduje splnenie podmienky, že táto skutočnosť (daný vek osoby) mala vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, čo u obžalovaného nebolo zistené zo žiadneho z vykonaných dôkazných prostriedkov a odvolací súd zdôrazňuje, že je dostatočne všeobecne známa skutočnosť, dokonca aj pre osoby mladšie ako 18 rokov, že odcudzenie veci alebo nadobudnutie kradnutej veci je protiprávnym konaním. K druhej odvolacej námietky odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe (R 44/2017) samotné priznanie obžalovaného, hoci aj vo forme vyhlásenia k obžalobe, že je vinný podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., nepostačuje na to, aby bola priznaná pohľadujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže by išlo o duplicitné zohľadnenie jednej skutočnosti v dvoch pohľadujúcich okolnostiach (z pohľadu § 36 písm. l/ Tr.zák.) a obžalovaný musí určitým aktívnym konaním napomáhať k objasňovaniu trestnej činnosti, aby mohla byť táto okolnosť priznaná, čo nebolo v danom prípade odvolacím súdom zistené.

Odvolací súd zo spisu zistil, že v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá bola doteraz sedemkrát súdne trestaná pre majetkovú trestnú činnosť (vrátane odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016), z toho dvakrát v Rakúsku a jedenkrát v Maďarsku, pričom v prípade odsúdení slovenskými súdmi mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody (resp. podmienený trest s probačným dohľadom s následným neosvedčením v skúšobnej dobe) a raz bolo rozhodnuté o upustení od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k odsúdeniu, ktorým bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Pritom prejednávané skutky boli obžalovaným spáchané v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/15/2014 zo dňa 17.3.2014, právoplatným dňa 17.3.2014.

Tieto skutočnosti spolu s tým, že obžalovaný v prejednávanej veci spáchal viaceré majetkové trestné činy, viedli k tomu, že z pohľadu druhu trestu mal byť obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom tento druh trestu musel byť ukladaný aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný a spoločný trest vo vzťahu k odsúdeniam, ktorými boli obžalovanému uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. a § 42 ods. 2 Tr.zák. spoločný trest a súhrnný trest nesmú byť miernejšie ako trest uložený skorším rozhodnutím.

Správne prvostupňový súd rozhodol, že v prípade skutkov v bodoch 3 a 4 napadnutého rozsudku ide o ďalšie čiastkové útoky, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok (bod 9 napadnutého rozsudku) bolo vyhlásené odsudzujúce právoplatné rozhodnutie - trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015 zo dňa 3.11.2015, právoplatný dňa 15.12.2015 (čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takže obžalovanému bolo nutné ukladať spoločný trest, ktorý podľa § 41 ods. 3 Tr.zák nesmie byť miernejší ako skôr uložený trest. Prvostupňový súd správne zrušil v napadnutom rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin a tiež o naväzujúcom výroku o náhrade škody (ohľadom poškodeného X. X. s.r.o.), ktorý má podklad vo výroku o vine.

Po vydaní napadnutého rozhodnutia prvostupňovým súdom bolo v inej trestnej veci obžalovaného rozhodnuté o jeho odsúdení, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016 zo dňa 3.7.2018, právoplatným dňa 30.5.2019 (došlo k späťvzatiu odvolania obžalovaným, spis bol odvolacím súdom oboznámený v odvolacom konaní), podľa ktorého bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 1 Tr.zák. (v obchode odcudzenie alkoholu so spôsobením škody 311,76 eur) a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia so zrušením výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015 zo dňa 3.11.2015.

Keďže prejednávané skutky boli spáchané v súbehu s týmto ďalším odsúdením obžalovaného, keďže ich obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený uvedený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016 za iný jeho trestný čin, bolo nutné obžalovanému ukladať aj súhrnný trest, ktorý podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím. Odvolací súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže obžalovaný spáchal prečiny. Odvolací súd spolu s uložením súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému uvedeným skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (§ 42 ods. 2 Tr.zák.).

Odvolací súd z pohľadu výmery trestu uvádza, že ako vyplýva z vyššie uvedeného, u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti a v takom prípade sa podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr.zák. zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to u trestného činu najprísnejšie trestného (obžalovanému bol ukladaný trest za spáchanie viacerých trestných činov), čo je v danom prípade prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 Tr.zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 0 až 3 roky, ktorá po úprave podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. je 1 rok až 3 roky a v tejto mal byť správne ukladaný trest obžalovanému. Teda pokiaľ prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, uložil ho mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu.

Odvolací súd po posúdení už uvedených skutočností ohľadom osoby obžalovaného a okolností spáchaných skutkov (rozsah činu resp. spôsobenie škody ohľadom jednotlivých skutkov resp. čiastkových útokov vo výške cca 55 eur, 500 eur, 650 eur, 700 eur a vo veci Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/219/2016 vo výške cca 310 eur) dospel k záveru, že účelu trestu zodpovedá uloženie trestu odňatia slobody približne vo štvrtine upravenej trestnej sadzby a obžalovanému uložil súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov.

Takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti spáchaných skutkov a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, trestom primeraným a spravodlivým, naplňujúcim účel trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

K výroku odvolacieho súdu ohľadom zaradenia obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia treba uviesť, že v napadnutom rozsudku zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bolo v rozpore s Trestným zákonom. Z napadnutého rozsudku ani nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých prvostupňový súd takýmto spôsobom rozhodol. Obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát na území Slovenskej republiky až v roku 2016 vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/130/2015. Obžalovaný bol síce vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku v roku 2014 ohľadom odsúdenia Krajským súdom pre trestné veci Viedeň sp.zn. 143 HV 83/2014w zo dňa 2.7.2014 pre úmyselnú majetkovú trestnú činnosť, ale zo samotného rozsudku, ktorý si vyžiadala odvolací súd a ktorý bol oboznámený na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný spáchal predmetnú trestnú činnosť ako mladistvý a bol mu uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov s tým, že časť v trvaní 7 mesiacov bola podmiennečne odložená na skúšobnú dobu 3 roky. Teda uvedeným rozhodnutím bol obžalovanému uložený ako mladistvému trest odňatia slobody vo výmere neprevyšujúcej 1 rok a v takom prípade podľa § 121 ods. 1 Tr.zák. sa na mladistvého dňom výkonu trestu hľadí, ako keby nebol odsúdený. Na základe uvedených skutočností odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obžalovanému mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku v tomto výroku a rozhodnutie o tom rozsudkom odvolacím súdom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými v odvolacom konaní. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.